

DOOR JO KALMIJN-SPIERENBURG

In het hartje van de winter heeft Els kou gevat. Nu is Els heus niet zo'n papkind, dat ze dadelijk bij elk verkoudheidje met een hete kruik onder de wol kruipt.

O heden, nee, Els is een echte hollewaai. Om de haverklap vergeet ze haar das of haar muts. Dan holt ze maar zo naar school.

Die verkoudheid zal vanzelf wel overgaan, dacht Els.

Ze slikte Wiebertjes, een heel doosje vol. Maar ze bleef aldoor snuffen en hoesten.

Net zo lang tot mams de dokter liet komen. En die stopte Els een, twee, drie in bed.

Ze moest een hele poos rust houden, omdat haar longen niet zo heel sterk waren.

Wat is het voor Els moeilijk om stil te blijven liggen. Els, die het best van alle meisjes uit haar klas kan korfballen en die vorige zomer nog haar zwemdiploma heeft gehaald!

Maar Els wil graag weer sterk worden. Daarom doet ze precies, wat dokter zegt. Ze ligt zo stil als een muisje voor het open raam. En ze drinkt dapper de bekertjes melk leeg, waar ze eigenlijk van griezelt.

Dokter zegt, dat ze geweldig vooruit gaat.

Soms verliest Els wel een beetje de moed. Een dag duurt zo vervelend lang, als je maar stil ligt te kijken.

Het wordt Pasen. De vogeltjes fluiten in de tuin. En de tulpenknoppen in de vensterbank springen één voor één open.

Vorig jaar is Els eerste Paasdag naar de bloemendienst in de kerk geweest. En tweede Paasdag met oom Henk mee naar de bloembollenvelden. Daar moet ze telkens aan denken.

Mams komt zo dikwijls ze eventjes tijd heeft, bij Els zitten.

„Het wordt fijn Pasen,” zegt ze.

„En ik lig met Pasen op bed.”

„O, maar daarom kan het toch voor jou óók een blij Paasfeest zijn. De Heer is opgestaan. Daar moet je maar steeds aan denken, vrouwke. Dan wordt het vanzelf licht in je hartje. En dan kan je tòch die blijde Paasboodschap nog doorgeven aan anderen.”

„Hoe kan dat nu?”

„Denk er maar eens over na. Misschien verzin je wel iets.”

Wat kan Els? Ze kan geen bloemen brengen bij een zieke als Paasgroet. Ze kan geen Paasliederen zingen met de kinderen op de Zondagsschool. Ze kan niets, helemaal niets. Jammer toch.

Maar op eens klaart het gezichtje van Els op. Nee maar, dat is een reuze idee. Dat ze daar niet eerder aan gedacht heeft!

Els kan toch tekenen. Dat gaat best op bed, als

mams het kussen wat hoger sjoert. Tekenend kan Els erg goed. Daar haalt ze op school altijd hoge cijfers voor.

Mams zorgt voor een vel tekenpapier en een doos kleurpotloden. Nu nog een stuk carton om onder het papier te leggen en een schaar.

Mams mag niet weten, wat het wordt. Het is een geheim.

„Ik ben toch zo nieuwsgierig,” lacht mams. „Ik zal maar gauw in mijn keuken verdwijnen.”

Els gaat ijverig aan het werk. Ze knipt het tekenpapier eerst in repen. Elke reep knipt ze weer in kleine stukjes.

Op elk zo'n snippertje papier zet ze met mooie, gekleurde letters: „De Heer is opgestaan.”

En op elk papiertje tekent ze naast die blijde woorden een klein plaatje. De ene keer een lammetje in een wei vol bloemen. De andere keer een vaas met bloemen of een vogeltje op een tak.

Het wordt echt leuk met al die vrolijke kleurtjes. Op het laatste snippertje papier tekent Els bengelende Paasklokken.

Ze kan goed merken, dat ze al veel sterker is geworden, want ze wordt niet eens moe van het werk. Alleen heeft ze een kleur van inspanning.

Ziezo, nu mag mams komen kijken.

„Wat ga je met die aardige tekeningetjes doen, Els?”

Els lacht geheimzinnig.

„Morgen op het Paasfeest mag u het weten.”
De volgende dag is het Paasfeest. Els kan de Paasklokken horen luiden. Het klinkt plechtig en vrolijk tegelijk.

Mams komt ook bij het open raam luisteren.
Wat gaat Els nu doen? Ze neemt al haar snip-pertjes papier en laat ze door het raam wegfladderen op de wind.

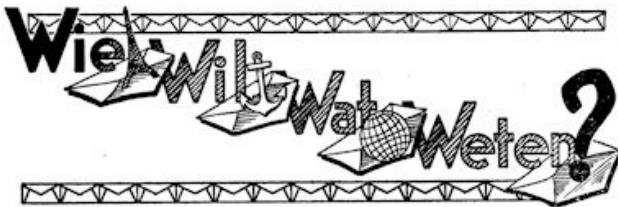
„Wat doe je, Els?”
„Ik geef de Paasboodschap door,” zegt Els een beetje verlegen.

Mams begrijpt het dadelijk. Ze kijkt, waar de snippers van Els terecht komen.

Eén blijft er in een rozenstruikje hangen. En één op het schuurtje.

Maar de anderen waaien ver weg. Niemand weet, waar die Paasboodschappertjes wel terecht kunnen komen. Ze kunnen wel naar binnen waaien bij mensen, die er niet aan denken, wat het Paasfeest betekent.

God kan wonderen doen met zo'n stukje papier.
Denk je ook niet?

Voortaan zal er gelegenheid zijn voor de lezers van ons blad, vragen te zenden, die dan in deze rubriek beantwoord worden. De vragen moeten steeds ingezonden worden bij de Redacteur te Nijkerk.

De eerste vraag is van K. Vroeg in de Wey te Middelharnis (Z.H.). Hij vraagt:

Wat is een obligatie?

Het woord obligatie betekent: verplichting; gehoudenheid. Een obligatie is een schuldbekentenis. Wanneer een land, een provincie, een stad of een groot bedrijf geld leent van een particulier, worden daarvoor stukken afgegeven, waarop vermeld staat, dat de geldnemer een bepaald bedrag, b.v. 1000 gulden heeft ontvangen tegen een vaste rente van b.v. 4% 's jaars. In het stuk (de obligatie) staan ook vermeld de voorwaarden betreffende de aflossing. De stukken zijn niet gesteld op naam, maar aan toonder, om gemakkelijk verhandeld te kunnen worden. Aan de obligatie is een blad gehecht, verdeeld in kleine stroken, die coupons heten. Elke coupon vermeldt het bedrag van de rente (gewoonlijk van een half jaar) plus de datum waarop de rente bij een bank kan worden ontvangen.

Voor een stuk van f 1000.— à 4% ontvangt men dus op vertoon van zo'n coupon b.v. op 1 Jan. en op 1 Juli telkens f 20.— rente.

Ochtend Gymnastiek

H. DE KONING

Oefeningen uit zit- en knieënstand

We willen ditmaal eens een aantal oefeningen geven, die we uit zit- of uit knieënstand kunnen uitvoeren.

Denk er om een oefening één of tweemaal uitvoeren, heeft weinig waarde. Doe elke oefening in een rustig tempo rustig een keer of tien achter elkaar. Je moet na afloop „je spieren voelen” zeggen oudere mensen wel eens. Nu probeer maar eens:

I

Ga zitten op de grond met de knieën gestrekt vooruit en de armen zijwaarts. Probeer nu eens je benen een klein eindje van de grond op te tillen en langzaam weer te laten dalen. Houd je knieën recht hoor!

II

Sla je armen nu eens om je onderbenen heen, je knieën goed tegen je borst opgetrokken, het hoofd op je knieën, en rol nu eens achterover op je rug. Kom ook weer terug te zitten, zonder je handen los te laten!

III

Ga eens op je beide knieën staan en zet je handen in je zij. Probeer nu of je je romp een eindje achterover kunt buigen. Kijk maar goed naar boven! Niet op je hielen gaan zitten!

IV

Ga nu op je handen en knieën staan. Je schouders recht boven je handen, je knieën recht onder 't zitvlak, de rug hol. Probeer nu eens je beide armen zijwaarts te heffen en tegelijk één der benen achteruit te strekken. Val niet opzij hoor!

't Is moeilijk om je evenwicht te bewaren!

V

Ga tenslotte eens op je buik liggen en strek je armen naar voren. Doe nu eens net of je een vlieg, die je hindert wilt doodslaan hoog boven je hoofd!

Zacht neerkomen met je handen, anders stoot je kin op de grond!